

Kalamavesj

Verjnuarmu

Rannan kallijot tđđnnđ olj' verta
Puroena huavoesta juossunna hurme
Piruista tđđttynđ jokkaenen merta
Immeisten osana suru ja murhe

Tidltđ toevoo et lцyvđ, sen suat uskoo
Tarjolla pelekđstđđn loputonta tuskoo
Suru ratkoo syvđnten saamat
Pintaan nostaa vanahat kaanat

Kalamavesj ' ruumiit sylliinsđ sulukoo
Ualtojen huomaa vaenajat vaepuu
Virstan toesesa jđldkeen kulukoo
Suattovđkj' tuakkanaan loputon kaepuu